

ZALÁN TIBOR

Prágai Tamás-végtelen

Z. T. ötvenhét
Prágai Tamás negyvenhárom
Így jöttünk ki együtt éppen
százra ketten
akkor valamikor
amikor kijöhettünk Tamás
a Napút különszámában
A szerencse
sorsolt össze bennünket
Nyilván
úgy születünk hogy
egy adott pillanatban
kereken százra jöttünk ki
És pont Ennyi volt
Nevetgélve
magyaráztam
akkoriban a barátaimnak
nyilván azért nem várták
meg a hatvanat esetemben
mert nem nézték ki
belőlem hogy meg is érem
És lám megértem Te meg
mit műveltél
drága Tamás hogy az ötvenhetet
sem érted meg
Zabos vagyok
amikor arra gondolok
hogy én itt te meg ott
a semmiben
a nem tudom holban
Ha látnád biztosan
kínosan éreznéd magad te is
Mindenki tanácstalan
mindenki azt akarja tudni
a beállt hirtelenségben
hogyan tud méltó lenni
hozzád vagy ahhoz

hogy nem vagy már
vagy ahhoz hogy
voltál és nem
figyeltünk rád eléggé oda
Mert nem
Beteg világ az
amelyikben a halál
rántja össze az embereket
És most én is
nagyon okosat mondtam
szégyellem is eléggé magam
miatta És jól látod
zavarban is vagyok
meg tanácstalan
meg másnapos
és beteg attól hogy el kell
számoljak veled
Kinek
Mert kértek Nem
Mert akarom Nem
Mert kell Nem
Mert és nem
Egyébként is
kinek mi köze hozzá
hogyan szenved meg
a halállal szembenézést
az ember
Akár a te haláloddal is
A túlélő Jelen esetben én
Szemben vagy háttal
állok Valahol a ferde világban
És látlak
Anyagot kértél tőlem
a Képirásba
Nem küldtem persze
mert szokásom
nem küldeni amikor kérnek
Buhera a téma
jelezted többször is
halkan alig mert bölcs
és nagyon figyelmes voltál
tudtál lenni Talán tehetted

Figyelj Tamás
most küldenék valamit
Csak egy cím kéne
és már mindegy is a téma
S mert
végtelenbe
sodortad a
határidőt vállalom
Csak egy villanás még
ha időd a már
végtelenre szabott engedi
Emlékszel
Álltunk a Thália
színház takarásában
és röhögcséltünk azon
hogyan valaki módszeresen
hipochonder a fellépők közül
Most megmutattad
így kell ezt Nem nyafogni
csak menni ha menni kell
Na és vonom meg
ingerülten a vállamat
Mert kell-e menni
és van-e hova és ahol
most vagy
értik-e még a hexametert is
Hebegek
és nagyképűsködöm
lásd összevissza
És mindegy is ha nincs
benne rendszer Marad a buhera

p.s.
ja s talán még
valami ami eszembe villan
Z. T. most hatvanegy
Prágai Tamás már végtelen idő
Így jövünk ki együtt éppen
végtelen plusz hatvanegyre ketten
S ahogy semminek ennek sincs jelentősége